

KLEINE OORZAAK HAD GROTE GEVOLGEN

Wat doe je als je tijdens het zeilen met harde wind merkt dat je schip anders reageert dan je gewend bent. De een gaat op onderzoek uit, de ander schuift het op het zware weer, de hoge golven en de kleinere zeilvoering. Bovendien op onderzoek uitgaan in een kuip waarin zeven mensen zitten doe je ook niet zo maar. Zo van, jongens benen omhoog ik moet even onder het luik kijken, lijkt gemakkelijker dan het in werkelijkheid is.

Wat de eigenaar van de Lemsteraak 'Vino Frog' op 26 mei niet deed was onder het motorluik kijken. De omstandigheden, windkracht 7, waren er ook niet naar. Had hij het wel gedaan dan was de hoeveelheid water in zijn motorkamer zeker opgevallen en had hij bijtijds kunnen pompen. Nu zakte het achterschip heel langzaam dieper in het water tot de zelflozende kuip niet zelflozend meer bleek. Op dat moment krijg je het water snel binnen

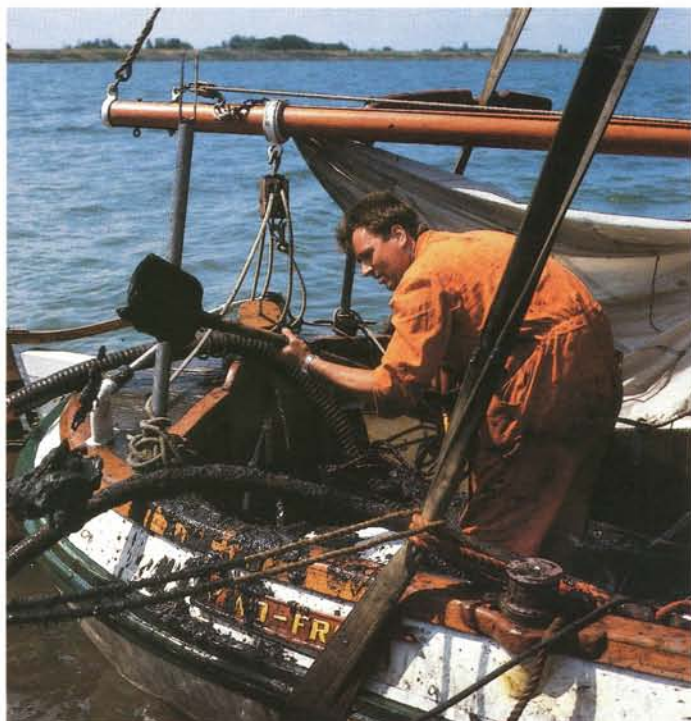

De in 1902 gebouwde Lemsteraak 'Vino Frog' wordt gelicht.

Na nog geen twee etmalen moest er al een dikke laag klei uit het schip worden geschept.

en het fraaie, net opnieuw betimmerde jacht zakte met het achterschip diep in het water. Snel werden de zeilen gestreken en de ankerketting liep ratelend omlaag. Op ongeveer een mijl van de kust, tussen De Ven en Andijk, lag een sterk achteroverhellende aak. Hoe lang zouden het kajuitschot en de deurtjes het houden? Alle zeven opvarenden zaten in zwemvest op een nog droog voordek. Een sleepboot en een boot van de RP te Water waren al op weg om hulp te verlenen. Het was druk in de buurt vanwege de SPA-regatta. Toen de hulp vlakbij was begaven de deurtjes het en stroomde het water snel binnen. De opvarenden verdwenen voor de ogen van de RP te Water, maar konden snel aan boord worden genomen. Het duurde maar even en de aak lag met de mast recht omhoog op de bodem van het IJsselmeer.

Op zaterdag was het weer te ruw voor een bergingspoging. Toen wij met de snelle redactieboot op zondagmorgen van Enkhuizen op weg waren naar de starts bij Medemblik lag er naast een eenzaam omhoog stekende mast een bergingsvaartuig. Toen wij enige uren later weer gingen kijken kon Theo Kampa bijgaande fotoserie maken. Opvallend was dat er na de korte tijd, van vrijdag tot zondag, al zoveel klei aan boord was gespoeld. Dan begrijp je dat schepen vroeger al snel helemaal onder kleilagen verdwenen.

De vermoedelijke oorzaak is te zoeken in een opening vlak onder het berghout die gemaakt was voor de stuurgilinder die het roer bedient. Het vermoeden is dat er telkens een beetje water naar binnen is gekomen. Des te dieper het achterschip komt te liggen, des te gemakkelijker zal er water door zo'n sleuf naar binnen komen. Als de vloer van de zelflozende kuip eenmaal onder de waterlijn komt gaan de loospipen omgekeerd werken, en dan is het gauw gebeurd. Twee maanden na het zinken van het schip was er nog geen eindrapport bij de RP te Water

beschikbaar, dus het blijft een vermoeden. Eén ding is zeker. Als uw schip zich in zeegang wat trager gaat bewegen dan u gewend bent, til dan even het motorluik op, ofwel ga even binnen kijken. Als er bijtijds was gereageerd, was het met een goede pomp zeker niet zover gekomen. Achteraf praten is echter altijd eenvoudiger dan dat je in de situatie zelf zit, met veel mensen aan boord, met een harde wind en een lager wal dichtbij. Alles lijkt dan heel anders dan bij een berging bij windkracht 2-3.

